

No Artura Henriņa atvadoties

Līdz ar rudens atvasaras silto sauli un pirmo, salnas skarto nobirušo lapu taku savu ceļu Mūžībā aiziet mūsu cienījamais novadnieks, Tēvzemes patriots un Skrundas Goda pilsonis Arturs Henriņš. Pēc grūtas un neatlaidīgas cīņas ar slimību 2014. gada 17. septembra rīta pusē pārstāja pukstēt viņa sirds. Arturs Henriņš dzimis 1932. gada 14. jūlijā Skrundā. Mācījies Skrundas septiņgadīgajā skolā, Kuldīgas vidusskolā. Beidzis Latvijas Valsts Universitātes Vēstures un filoloģijas fakultātes vēstures nodaļu, vēstures zinātņu kandidāts, kurš 1992. gadā nostrificēts par vēstures doktoru. Savu darba mūžu aizvadījis kā literārais līdzstrādnieks, nodaļas vadītājs, redaktora vietnieks laikrakstos Cīņa, Neatkarīgā Cīņa, Neatkarīgā Rīta Avīze. Latvijas Žurnālistu savienības un Rakstnieku savienības biedrs. Arturs Henriņš ir un paliks Skrundas dižgars, kuram Skrunda bijusi ļoti svarīgs pieturas punkts gan kā vēstures pētniecības avots, gan kā dzīves miera osta, gan kā radošo darbu tapšanas laboratorija. „Skrundai Venta ir Mūžības pulkstenis, kas bez mitas nes savus ūdeņus no pagātnes mūžības nākotnes mūžībā,” tā savā grāmatā Ventas sakta rakstīja Arturs Henriņš. Skrunda, Venta un Baznīcas kapsēta turpmāk būs viņa Mūžības pulksteņa galvenie rādītāji šajā pasaules telpā. Atvadīšanās no Artura Henriņa 20. septembrī plkst. 15.00 Skrundas kultūras namā. Pēc tam – izvadīšana uz Baznīcas kapsētu, kur novadnieku guldīsim zemes klēpī līdzās viņa sievai Guntai un dēlam Arnim. Skrundas novada dome un pašvaldība izsaka visdziļāko līdzjūtību Artura Henriņa tuviniekiem, pavadot viņu Mūžībā.